

Grundlov har havt en overordentlig betydningsfuld og velgjørende Indflydelse, ikke blot paa vor materielle og politiske Udvikling, men ogsaa tillige paa Folkets aandelige og moralske Udvikling, saa er det Noget, der ingenslunde endnu almindelig anerkjendes; den, der vil tjene Forfatningen, navnlig i en Sag af den Natur, maa være beredt paa mangehaande Misfjendelser og paa i mange Henseender at lide Tab, som ikke bestemt kunne beregnes, men som, uagtet de ere indirecte, ikke derfor ere mindre betydningsfulde. Jeg troer, at vi skulle anerkjende, at der findes Mænd, som udenat tage Hensyn til, hvorledes deres Stilling end er, i hvilket Forhold de end maatte blive stillede og hvilke Vanskeligheder de end gaae imøde ved, at tjene Forfatningen, ikke frygte for at optræde som Frihedens Talsmænd og usofarvede Kæmpere for de Anskuelse, som vi her søge at gjøre gjældende (Aahle: Maa jeg bede om Ordet.) Jeg troer, at det vilde være smukt, om vi uden stærk Modstand fra Nogens Side vilde kunne votere denne Sum som en saadan Anerkjendelse.

Jeg skal endnu kun berøre et Punkt, da det er fremkommet under tidligere Forhandlinger, det, at der her er Tale om en Forhøielse af Finantslovens Poster. Jeg troer ikke, at Thinget, naar vi see hen til den Udvikling, der er foregaaet tidligere, vil gjøre Afkald paa at indsatte højere Summer i Finantsloven end de, der findes. Jeg veed vel, at det er en Myndighed, der saare sjældent bør benyttes, at det kun bør skee i overordentlige Tilfælde og i Regelen kun, naar Regjeringen samstemmer i de Forslag, der fremkomme; men jeg troer ikke, at det vil være vanskeligt at bevise, at vi i mange Tilfælde have bragt større Retfærdighed og Rigelighed ind i selve de Positioner, der have været i Finantsloven, ved at benytte denne Ret. See vi hen til denne tidligere Udvikling, troer jeg som sagt, at vi ikke bør gjøre Afkald derpaa, men at der er sær Opfordring for os til nu at benytte den.

Frelund: Der er Noget i den ærede sidste Talers Uttringer, der syntes mig at have en temmelig høitidelig Retning; i den Tone kan

jeg nu ikke slaae ind, jeg vil ganske simpelt holde mig til, hvad der foreligger, nemlig om Advocat Brock foruden de 2000 Rd., som jeg antager, at han har faaet, endvidere skal have 3000 Rd., og det uden Opfordring fra Ministeriets Side, det er egentlig det, hvorom Spørgsmaalet dreier sig. Advocaten har faaet sin Betaling, han har faaet den højeste Betaling, som Rigsretsloven fastsætter; denne Lov er ikke saa gammel, det er ikke saa længe siden, vi vedtog den her i Salen, det Tilfælde havde vi jo for Die; idet vi vedtog Loven, forudsatte vi, at der maatte være en Rigsretsanklager, og i Loven er der, hvis jeg ikke feiler, bestemt, at 2000 Rd. skulde være det højeste Honorar, der kan tillægges ham (Stemme: Nei!). Maa ja, saameget mere mener jeg, at man skal stemme mod Forslaget; man skal anerkjende, hvad Retten har dømt; hvad enten man kan billige det eller ikke, saa maa man dog bøje sig derfor. Jeg har ogsaa hørt af Folk, som ellers forstaae sig paa saadanne Sager, at de 2000 Rd. skal være et meget klæffeligt og anstændigt Honorar. Vel har jeg nu ogsaa hørt, at man skulde vise sig genereux, at man skulde vise Opmærksomhed i dette Tilfælde, men Thinget sidder her jo ikke for at vise saadan Opmærksomhed, her foreligger et ligefrem Pengespørgsmaal. Fra den Side, som jeg antager oprindelig har stillet og vel vil stemme for dette Forslag, pleier man jo ellers at sige, at man ikke skal indsatte i Finantslove Summer, der ikke ere forlangte af Ministeriet; nu har Ministeriet ikke forlangt nogen Sum, men ikke desto mindre foreslaaer man som Gave en Sum, der ikke blot er ligesaa stor som den, Retten har tilkjendt Advocaten, men man lægger endogsaa Noget til. At det har været et meget vanskeligt Gjern, Advocaten har havt at udføre, og at han har udført det med særdeles Dygtighed, derom ere vist Alle enige, men Vanskeligheden er jo ogsaa forudsat i Rigsretsloven. Der er endnu den Besynderlighed, at man ikke er kommet med dette Forslag under selve Finantsloven, men at man er kommet med det paa en Tillægsbevilling; det forekommer mig, at naar Ministeriet her ikke forlanger noget Tillæg, bør man heller ikke give et saadant, og det Naturlige synes